

Arrest

nr. 334 941 van 27 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 8 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BENMOULAHOUME loco advocaat C. DESENFANS. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 18 november 2022 dient verzoekster, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, samen met haar echtgenoot E.L (gekend onder rolnummer RvV X), die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, een verzoek om internationale bescherming in.

Op 3 april 2024 en op 28 januari 2025 wordt verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is en in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 7 maart 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beweert over de Congolese nationaliteit te beschikken (Democratische Republiek Congo, DR Congo) en geboren te zijn in Kinshasa. In 2012 ongeveer bent u met uw familie naar Rusland verhuisd. Uw vader heeft in Rusland gestudeerd, en hij is in Rusland gaan werken als advocaat. U hebt steeds in Moskou gewoond. In 2017 of 2018 heeft uw vader Rusland verlaten om een zaak te openen in Afrika, in Benin. Dit ging niet zo goed, ondertussen verblijft uw vader in Congo.

Rond 15 januari 2020 zijn uw moeder en uw vier broers gedeporteerd naar Congo. U had nog een visum om uw school af te maken. U hebt een tijdje in een kindertehuis gewoond. In september 2020 bent u bij uw echtgenoot E.L. (DVZ nr: [...]; CG nr: [...]) in Torez, Donetsk gaan wonen. U had sinds april 2021 een paspoort van Donbas, maar dat is nu onderdeel van de Russische Federatie. U hebt geen Russisch paspoort.

U werd vaak nageroepen en beledigd omwille van uw etnie. Kort na uw aankomst, werd uw echtgenoot ook in elkaar geslagen toen hij op weg was van zijn werk naar huis. Daarnaast werd jullie huis ook meermaals bekogeld met stenen. In juni 2022 kwamen jullie te weten dat u zwanger was en jullie besloten te vluchten uit Rusland. U vertrok samen met E.L. uit Torez op 17 juli 2022, de volgende dag waren jullie in Moskou en 19 juli waren jullie in Wit-Rusland. Jullie probeerden meermaals de grens over te steken en eind september werd u opgepakt door de grenspolitie. Ze hebben E.L. meegenomen omdat ze zijn paspoort van Donbas zagen. In november is E.L. u komen vervoegen in Polen. Jullie vertrokken samen richting België en arriveerden hier op 10 november 2022. Jullie dienden op 18 november 2022 jullie verzoek om internationale bescherming in België in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw Congolees paspoort, een medisch bewijs dat u zwanger was, een medisch attest dat u niet meer zwanger bent, bewijs dat u aan de grens met Wit-Rusland en Polen was, foto's van leven in Rusland, attesten van integratie.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het door u neergelegde psychologisch attest, de medische documenten en uw eigen verklaringen blijkt immers dat u naar de psycholoog ging en dat u tijdens uw reisweg een zwangerschap verloren hebt.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u hierover wat meer uitleg gevraagd. U legde uit dat u naar de psycholoog ging voor de stress, en dat u nog steeds wacht op een aanvullende afspraak. Uw vorige afspraak dateerde al van een jaar voor het tweede interview (Notities persoonlijk onderhoud CGVS dd 28/01/2025 p. 4). U werd er op gewezen dat u steeds om een pauze kon vragen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u uw land van herkomst hebt verlaten om u samen met uw familie te vestigen in Moskou, in het kader van het werk van uw vader in Rusland. U hebt uw land dus niet verlaten omwille van een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U beweert dat uw moeder en uw broers zijn gedeporteerd vanuit Rusland naar DR Congo in januari 2020, omdat ze niet meer in het bezit waren van een geldig visum. Hieromtrent konden uw verklaringen echter niet overtuigen.

- U werd gevraagd om te vertellen wat u zich herinnert van de deportatie van uw moeder naar Rusland (Notities persoonlijk onderhoud dd 28/01/2025 (NPO 2) p. 8). Uw verklaringen hieromtrent waren zeer beknopt en weinig gedetailleerd (NPO 2 p. 8). Het CGVS stelde vast dat het voor u emotioneel was om zo over uw familie te vertellen, en u werd voldoende tijd gegeven om even tot rust te komen (NPO p. 9). Desondanks kan er wel van u verwacht worden dat u wat doorleefde verklaringen kan afleggen over die periode en wat er exact gebeurd is, zeker sinds u in contact staat met uw moeder. In casu gaf u dit echter niet.
- Het CGVS vroeg u ook om documenten neer te leggen die aan tonen dat uw familie gedeporteerd was van Rusland, en wanneer dit gebeurd is. Tot op heden hebt u echter een foto van het (vervallen) visum van uw moeder neergelegd. **Hiermee toont u niet dat er daarna geen nieuw visum is gekomen, noch toont een vervallen visum aan dat uw moeder hierdoor ook gedeporteerd werd.**
- Op de Facebookpagina van uw moeder vond het CGVS een foto van uw moeder en uzelf, geplaatst op 25 mei 2021 met daarbij de volgende boodschap: "Au Kremlin dans la salle d' spectacle Mercredi 19/05/2021 En de Vladimir Poutine. Des super ballerines et ballerin, une soirée agacé ous », waaruit blijkt dat jullie een voorstelling bijwoonden op 19 mei 2021 in het Kremlin. U werd over deze foto bevraagd, en u verklaarde dat deze genomen was op het Rode Plein tijdens een voorstelling van het Zwanenmeer in 2019 (NPO 2 p. 17). Dit stemt echter niet overeen met de informatie die uw moeder zelf bij de foto plaatste, alsook wijst het mondmasker dat uw moeder draagt op het feit dat deze foto genomen is na het begin van de Covid pandemie. Gezien deze informatie, is uw verklaring dat deze foto in 2019 genomen werd, niet aannemelijk. Er kan dus aangenomen dat uw moeder ook in mei 2021 nog in Moskou was, en dat uw verklaringen omtrent haar gedwongen terugkeer naar DR Congo in januari 2020, niet kloppen. U verklaarde niet naar waarheid wat de omstandigheden waren waarin uw moeder, en uw broers, terugkeerden naar DR Congo.

U bent geboren in Kinshasa en u hebt daar gewoond tot u naar Rusland ging (notities persoonlijk onderhoud dd 03/04/2022 (NPO 1) p. 3) en ook uw vader is afkomstig van de hoofdstad (NPO 2 p. 5). Van uw moeder weet u niet waar in DR Congo ze geboren is, maar momenteel verblijft ze in Kinshasa met uw broers (NPO 2 p. 7). **In casu kan er dus vanuit gegaan worden dat Kinshasa uw regio van origine is, en waar u ook zal naar terugkeren.**

Als vrees bij terugkeer naar DR Congo verklaarde u dat u daar al lang niet meer hebt gewoond en dat uw broers ook al na 3 jaar terugkeer nog steeds niet zijn aangepast. U verklaarde dat uw familie niet weet hoe ze moeten overleven (NPO 2 p. 14).

- Zoals supra gemotiveerd, zijn uw verklaringen met betrekking tot de gedwongen terugkeer van uw moeder naar DR Congo niet geloofwaardig, bijgevolg zijn ook de omstandigheden waarin uw moeder is teruggekeerd naar DR Congo niet geloofwaardig.
- Voor zover u verklaarde dat u al lang niet meer in DR Congo hebt gewoond, dient er te worden vastgesteld dat dit een motief van louter persoonlijke aard is dat als dusdanig geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.
- **Het CGVS stelt vast dat er in uw hoofde ook elementen zijn die een terugkeer naar Kinshasa zullen faciliteren.** U spreekt Frans, wat de officiële taal is van DR Congo (NPO 2 p. 5). Uw moeder spreekt daarnaast ook nog Lingala en Kikongo, twee andere officiële talen van DR Congo (NPO 2 p. 9). U beschikt over een familiaal netwerk bestaande uit uw moeder en uw vader (met wie u geen contact hebt maar wie uw moeder wel zag in Congo). Uw vader woont in het huis van zijn familie in Kinshasa (NPO 2 p. 14). Uw moeder heeft een diploma als leerkracht behaald (NPO 2 p. 15). U verklaarde dat uw moeder ook zelf (side) jobs heeft in Kinshasa (NPO 2 p. 9). Uw vier broers gaan ondertussen allemaal nog naar school, hoewel ze het niet gemakkelijk vinden om Frans te leren (NPO 2 p. 10). Scholing na het basisonderwijs is niet gratis in DR Congo, wat toch ook een indicatie is voor het feit dat uw familie voor zichzelf een bestaan heeft kunnen opbouwen bij terugkeer naar DR Congo, en dat zij u daar ook zouden kunnen bij ondersteunen. Uw moeder betaalt ook de kosten aan de personen met wie uw familie verblijft,

waar u hun ook mee ondersteunt vanuit België (NPO 2 p. 14). Uw verklaring dat uw familie daar niet kunnen overleven, wordt dus niet bijgetreden (NPO 2 p. 14). Uzelf hebt in Rusland bijles gegeven en hebt in België een cursus afgewerkt om vertaler Russisch-Frans te zijn, u legde hier ook een attest van neer (NPO 2 p. 10). U legde ook twee attesten neer van de opleiding burgerschap van het Rode Kruis.

- **Volledigheidshalve stelt het CGVS ook vast dat u bezwaarlijk aannemelijk kon maken dat uw moeder en uw broers in zeer slechte omstandigheden leven in Kinshasa, daar u amper iets kan vertellen over hun situatie daar.** U weet niet waar in Kinshasa u hebt gewoond alvorens u naar Rusland verhuisde, noch weet u waar u daar naar school ging (NPO 2 p. 12). U verklaarde dat uw moeder na haar deportatie in Goma zou verbleven hebben en dan in midden 2023 naar Kinshasa verhuisd was (NPO 2 p. 7). In uw eerste interview, op 03 april 2024, had u echter nog verklaard dat uw familie op dat moment aan de grens met een ander Afrikaans land was, en dat u dacht dat de stad Goma heette (NPO 1 p. 6). Op 2 juli 2021 tagde uw moeder trouwens zelf een foto met locatie Kinshasa. U legde dus al geen eenduidige verklaringen af met betrekking tot waar uw moeder wanneer verbleven had. Wanneer u gevraagd werd om uit te leggen waar uw moeder woont in Kinshasa, gaf u enkel maar vage verklaringen over dat ze bij verschillende mensen woont (NPO 2 p. 7-8). U gaf geen enkele duiding over de quartier, of de regio, waarin uw moeder verblijft in Kinshasa. U weet verder ook niet waar uw broers naar school gaan of wat de naam van de school is (NPO 2 p. 10). Gezien u toch in contact staat met uw moeder, kan er wel van u verwacht worden dat u ook duidelijke verklaringen kan afleggen met betrekking tot haar situatie in Kinshasa, alsook over hoe uw eigen situatie was toen u daar nog woonde.

U verklaarde dat er momenteel ook een oorlog bezig is in DR Congo, en dat mensen vluchtten naar Kinshasa en er rond. Er zouden ook veel criminele zaken gebeuren (NPO 2 p. 16) Het CGVS verwijst hierbij naar de COI Focus over de veiligheidssituatie. Het CGVS stelt vast dat u hierbij enkel een hypothetische vrees hebt.

Wat de veiligheidssituatie in Kinshasa betreft, blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt

(https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_rdc_situation_securitaire_20250225_0.pdf) dat de huidige situatie in de Congolese hoofdstad, afgezien van enkele sporadische incidenten (met name tijdens betogingen, een poging tot staatsgreep, een ontsnappingspoging uit de Makala-gevangenis en enkele incidenten op het platteland van Maluku als gevolg van het conflict in de naburige provincie Mai-Ndombe), over het algemeen stabiel blijft. Er kan dus niet worden gesproken van een situatie van willekeurig geweld in geval van een binnenlands of internationaal gewapend conflict. Er moet dus worden geconcludeerd dat artikel 48/4, §2, c), van de wet van 15 december 1980 niet kan worden toegepast op de stad Kinshasa.

Wat betreft de overige documenten die u neerlegde: uit uw paspoort kan enkel blijken dat u over de Congolese nationaliteit beschikt en dat u geboren bent in Kinshasa. Het feit dat u in Rusland bent opgegroeid werd niet betwist door het CGVS, de foto's die u neerlegde hieromtrent zijn dan ook niet relevant voor deze beslissing. Op basis van de medische attesten en het psychologisch attest werden u bijzondere maatregelen verleend, maar deze staven niet uw vrees bij terugkeer naar DR Congo. U legde ook foto's neer van tijdens de reisweg, hetgeen niet betwist wordt in deze beslissing.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 08/04/2024 en 29/01/2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de artikelen 2 en 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4

november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel. Verder voert verzoekster een manifeste appreciatiefout aan.

Inzake haar bijzondere procedurele noden voert verzoekster het volgende verweer:

“In de bestreden beslissing erkende de verwerende partij dat voor verzoeker bijzondere procedurele noden moesten worden ingevoerd :[...]”

Hoewel de verwerende partij meent dat ze alles heeft gedaan wat in haar macht lag om de omstandigheden van het interview te vergemakkelijken, lijkt het duidelijk dat het CGVS onvoldoende rekening heeft gehouden met het specifieke profiel van verzoekster bij het beoordelen van de geloofwaardigheid van haar verhaal.

Geconfronteerd met een kwetsbaar profiel zoals dat van verzoekster, kon niet verwacht worden dat haar verhaal even spontaan, gestructureerd en gedetailleerd zou zijn als dat van een meer opgeleide en meer serene persoon. De norm voor de beoordeling van verzoekers geloofwaardigheid had dus moeten worden verlaagd, wat hier niet het geval lijkt te zijn. Daarbij was de beoordeling van de verwerende partij veel te streng en bovendien subjectief.

Het hoorzittingshandvest van het CGVS beveelt aan om rekening te houden met het profiel van de aanvrager.

Er moet ook aan worden herinnerd dat het CGRA-handvest voor verhoor aanbeveelt dat het soort vragen en het niveau van de eisen moeten worden aangepast aan het profiel van de verzoeker die wordt verhoord, maar ook, in het algemeen, dat gerichte vragen de voorkeur verdienen en meervoudige, lange vragen moeten worden vermeden:[...]

In specie had het psychologische profiel van verzoekster de verwerende partij er echter toe moeten brengen haar normen bij de beoordeling van de aanvraag en het nemen van de beslissing te verlagen, evenals de manier waarop de vragen aan haar werden gesteld, Quod non.

Bovendien moeten de overwegingen van het CGVS met betrekking tot het relaas van verzoekster over haar gezinssituatie worden genuanceerd door te herinneren aan het bijzonder kwetsbare psychologische profiel van verzoekster (cf. de medische attesten die tijdens zijn twee gesprekken met het CGVS werden overgelegd (zie administratief dossier)). Ter herinnering, het handvest voor het persoonlijk onderhoud van het CGVS beveelt aan dat :[...]”

Hoewel de verwerende partij beweerde dat zij rekening had gehouden met verzoeksters gezondheidstoestand, en in het bijzonder met haar psychologische toestand, blijkt uit deze eerste klacht dat dit duidelijk niet het geval was.

Het is duidelijk dat de kwaliteit van verzoeksters verklaringen werd beïnvloed door haar psychologische toestand. In dit opzicht is de jurisprudentie van uw Raad zeer duidelijk: er moet rekening worden gehouden met de psychologische kwetsbaarheid van een kandidaat. Uw Raad heeft in feite al geoordeeld :[...]”

Uw Raad heeft het ook al nodig geacht om een nieuwe hoorzitting te houden als er vooraf geen rekening is gehouden met de psychologische toestand van een kandidaat:[...]

Meer recentelijk herhaalde Uw Raad de noodzaak om rekening te houden met dit soort psychologische relaties bij de beoordeling van de asielaanvraag van een asielzoeker.

In de tweede zaak drukte de Raad zich als volgt uit:[...]

Tot slot bewijst wetenschappelijk onderzoek dat:[...]

Ondanks verzoeksters grote psychologische kwetsbaarheid bleef de overweging van het CGVS van haar kwetsbaarheid beperkt tot procedurele vormaanpassingen (bestreden beslissing, blz. 1) 6 . Met de bijzondere kwetsbaarheid van verzoekster lijkt geen rekening te zijn gehouden bij de beoordeling van haar geloofwaardigheid. In een beslissing van 21 december 2020 benadrukte de Raad echter dat de kwetsbaarheid van verzoeker van invloed is op zijn vermogen om zijn ervaringen te vertellen en op zijn overtuigingskracht, en dat hiermee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van het verhaal⁷. Gezien de ernst van de beoordeling van verzoekers relaas van haar verklaringen over de deportatie van haar moeder en broers naar de DRC (NPO 2, blz.8-9; NPO 1, blz.4), en de problemen die ze ondervond in Rusland (NPO 1, blz.9), lijkt het CGVS niet echt rekening te hebben gehouden met haar bijzonder kwetsbare psychologische profiel.

De conclusie van het CGVS was dus te hard, subjectief en onvoldoende gemotiveerd.

Gezien het bovenstaande moeten de verklaringen van verzoekster met de nodige soepelheid worden geanalyseerd.”

Inzake haar vluchtrelaas voert verzoekster het volgende verweer:

“Daarna betwist de verwerende partij niet de realiteit van de problemen die verzoekster in Rusland heeft ondervonden, maar is zij van mening dat verzoekster zonder al te veel problemen zou kunnen terugkeren

naar haar land van herkomst, namelijk de DRC, aangezien al haar familie daar momenteel verblijft (bestreden beslissing, blz. 2-3).

Ten eerste, wat betreft het ontbreken van documenten die de deportatie van verzoekers moeder en broers naar de DRC in januari 2020 bewijzen, heeft verzoekster uitgelegd dat zij ten tijde van de gebeurtenissen te jong was (ongeveer 16 jaar oud) om dergelijke documenten te bewaren of te verkrijgen, wat redelijkerwijs de afwezigheid ervan kan verklaren. Bovendien dateren de feiten nu van meer dan vijf jaar geleden, en door de vele reizen van verzoekster en de vele verhuizingen van haar moeder in de DRC (NPO 2, blz. 7) is het onmogelijk om een document te verkrijgen dat hun deportatie in januari 2020 bewijst. Ondanks het gebrek aan bewijs voor de uitzetting van haar gezin in januari 2020, moet worden benadrukt dat verzoekster tijdens haar twee gesprekken met het CGVS constant en consequent was met betrekking tot deze gebeurtenis (zie met name NPO 1, blz. 4; NPO 2, blz. 8, 9). De verwerende partij heeft geen tegenstrijdigheden vastgesteld. Het enige bewijs waarop de verwerende partij zich baseerde om de deportatie van haar moeder en broers te betwisten, was een foto die op het Facebook-account van verzoekers moeder was gepubliceerd (bestreden beslissing, blz. 2).

Benadrukt moet echter worden dat deze foto, hoewel hij na de deportatie van haar moeder is gepubliceerd, geenszins aantoont dat hij op het moment van publicatie is genomen. Verzoeker verklaarde namelijk duidelijk dat de foto was genomen tijdens het concert "lebedinoye ozero / the swan lake", dat in 2019 zou plaatsvinden (NPO 2, blz. 17).

Bovendien bleek uit het feit dat de moeder van verzoeker een mondmasker droeg geenszins dat de foto na maart 2020 was genomen, zoals de officier belast met het interview impliceerde. Er moet aan worden herinnerd dat Rusland, net als de overgrote meerderheid van de landen in de wereld, alle theaters, concertzalen, enz. had gesloten, om ze in augustus 2020 tijdens de Covid-crisis geleidelijk weer te openen.

Rusland heeft het dragen van een mondmasker op openbare plaatsen verplicht gesteld tot maart 2022. Wanneer we echter de foto analyseren waarnaar de verwerende partij verwijst, zien we dat de moeder van verzoeker de enige is die een masker draagt, in tegenstelling tot verzoekster en de mensen op de achtergrond van de foto:[...]

Als de foto inderdaad in mei 2021 is genomen, is het volstrekt onlogisch dat de verzoekster en de mensen op de achtergrond van de foto geen mondkapjes droegen, gezien de verplichting om in die tijd in Rusland in openbare gelegenheden maskers te dragen.

De enige logische en coherente verklaring is niet die van de verwerende partij, maar die van verzoekster in het licht van deze opmerkingen.

Ook met betrekking tot het ontbreken van bewijsstukken van de uitzetting van de familie van verzoekster in januari 2020, vinden wij het belangrijk om de inhoud van paragraaf 196 van de Procedurele Gids in herinnering te brengen, waarin staat:[...]

Het gebrek aan bewijs kan de verzoeker dus niet verweten worden, aangezien deze situatie inherent is aan de meeste asielzoekers

Tot slot, en met betrekking tot de mogelijkheid om terug te keren naar de Democratische Republiek Congo (DRC), gaf verzoekster tijdens haar tweede interview met het CGVS aan dat dit om verschillende ernstige redenen onmogelijk was. Enerzijds bemoeilijkt haar huwelijk met een Russisch staatsburger haar wettelijke en sociale reïntegratie in de Congolese samenleving (NPO 2, blz. 15). Ten tweede vermeldde ze duidelijk de problemen die haar moeder en broers hadden bij het vinden van stabiele huisvesting in de DRC (NPO 2, blz. 14-15), de voortdurende oorlog in Congo (NPO 1, blz. 12; NPO 2, blz. 15) en de moeilijkheden bij de integratie en de toegang tot sociale rechten in dit land. De verzoekster vermeldde ook het totale gebrek aan steun van haar vader, die niet betrokken is bij hun leven of hun verzorging (NPO 2, blz. 6, 14).

Tot slot wees verzoekster erop dat zij, hoewel zij de Congolese nationaliteit heeft, nog niet lang in dat land woont (NPO 2, p.14). Ze is meer vertrouwd met de Russische geschiedenis en de Russische taal dan met die van de DRC. Bovendien heeft verzoekster haar Frans geperfectioneerd toen ze in België aankwam, zodat ze als vertaalster Russisch-Frans kon werken (NPO 2, p.13). Het was geen taal die ze bij haar aankomst in Rusland goed beheerste.

Er moet ook worden opgemerkt dat haar familie, vooral haar moeder en broers, het daar enorm moeilijk hadden (NPO, 10, 14 tot 16). Hieruit blijkt dat, zelfs als een terugkeer technisch mogelijk zou zijn, dit in de huidige omstandigheden van verzoekster noch veilig noch menselijk houdbaar zou zijn.

De bestreden beslissing moet daarom op zijn minst nietig worden verklaard."

Inzake de veiligheidssituatie in de Democratische Republiek Congo voert verzoekster het volgende verweer:

"Zoals hierboven vermeld, vreest verzoekster terug te keren naar de DRC vanwege de veiligheidssituatie (NPO 1, p.12).

Sinds enkele maanden/jaren is de veiligheidssituatie in de DRC inderdaad zeer precair en gevaarlijk. In de COI focus over de veiligheidssituatie in de DRC10, waarnaar de verwerende partij verwijst in haar beslissing, gepubliceerd op 25.02.2025, lezen we het volgende :[...]

Deze verslechtering van de situatie in het grootste deel van de DRC heeft geleid tot reële bezorgdheid dat de hoofdstad Kinshasa in de nabije toekomst ook het toneel kan worden van incidenten:[...]

Het ministerie van Buitenlandse Zaken raadt alle reizen naar de DRC af in verband met de verslechterende veiligheidssituatie.

Bijgevolg is het voor verzoeker onmogelijk om terug te keren naar de DRC, zowel op persoonlijk vlak als op het vlak van veiligheid.

De huidige situatie in de DRC is uiterst zorgwekkend. Het land is ondergedompeld in oorlog, vooral in bepaalde regio's waar gewapende conflicten, geweld tegen burgers en politieke instabiliteit regelmatig voorkomen. Een terugkeer in een dergelijk klimaat zou een reëel risico vormen voor de fysieke en psychische integriteit van verzoekster.

Gezien deze factoren - haar gebrek aan familiebanden in het land, haar beperkte aanwezigheid in het land (zie punt 4.1.1), de huidige staat van oorlog en de risico's die dit met zich meebrengt - is het duidelijk dat een terugkeer naar de DRC niet kan worden overwogen, noch vanuit menselijk oogpunt, noch vanuit het oogpunt van veiligheid.

In het licht van deze objectieve en actuele informatie lijkt het duidelijk dat de verzoekster een reëel risico loopt als zij terugkeert naar DRC."

Tot slot voert verzoekster nog een algemeen betoog over het voordeel van de twijfel en meent dat dit op haar moet worden toegepast.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoekster voegt geen stavingstukken toe ter ondersteuning van haar verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 23 juni 2025 maakt verzoekster, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over met een attest van psychologische opvolging van 20 juni 2025.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale

bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling van de bijzondere procedurele noden

In hoofde van verzoekster werden bijzondere procedurele noden vastgesteld en steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming voor het CGVS.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het door u neergelegde psychologisch attest, de medische documenten en uw eigen verklaringen blijkt immers dat u naar de psycholoog ging en dat u tijdens uw reisweg een zwangerschap verloren hebt.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u hierover wat meer uitleg gevraagd. U legde uit dat u naar de psycholoog ging voor de stress, en dat u nog steeds wacht op een aanvullende afspraak. Uw vorige afspraak dateerde al van een jaar voor het tweede interview (Notities persoonlijk onderhoud CGVS dd 28/01/2025 p. 4). U werd er op gewezen dat u steeds om een pauze kon vragen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. In het verzoekschrift wijst zij op haar kwetsbaar profiel. Ze stelt dat de commissaris-generaal hier onvoldoende rekening mee heeft gehouden bij het beoordelen van de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas en verwijst naar de medische attesten die ze op het CGVS had neergelegd. Bij aanvullende nota legt zij nog een attest van psychologische opvolging neer.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier en uit de motivering in de bestreden beslissing inzake de beoordeling van de bijzondere procedurele noden geenszins blijkt dat het kwetsbaar profiel van verzoekster in twijfel werd getrokken maar, integendeel, ernstig in overweging werd genomen waardoor er specifieke steunmaatregelen aan haar werden verleend.

Uit de bij het CGVS neergelegde medische stukken met name een psychologisch attest, een medisch attest dat verzoekster zwanger was en een medisch attest dat zij niet meer zwanger was, blijkt geenszins dat het cognitief vermogen van verzoekster dermate zou zijn aangetast dat zij niet in staat zou zijn deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Uit het geheel van de gehoorverslagen blijkt dat de twee persoonlijk onderhouds bij het CGVS op normale wijze zijn verlopen en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Verzoekster was in staat om haar vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Zij kon omstandige en precieze verklaringen en beschrijvingen geven. Naar oordeel van de Raad kunnen er geen vaststellingen worden gemaakt die (de kwaliteit van) de persoonlijke onderhouds zouden kunnen hebben bemoeilijkt. Evenmin zijn er indicaties die erop wijzen dat de betrouwbaarheid van de gespreksinhoud in het gedrang kwam. Verzoekster laat na met concrete elementen te duiden waar de persoonlijk onderhouds bij het CGVS niet correct zouden zijn verlopen of welke bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Noch preciseert zij waaruit deze bijkomende steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan en hoe die van invloed hadden kunnen zijn geweest op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming en op de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Het bij aanvullende nota neergelegde attest van psychologische opvolging van 20 juni 2025 kan hier geen ander licht op werpen. Uit dit attest blijkt dat verzoekster sinds 7 juni 2023 psychologisch wordt opgevolgd, aanvankelijk tweemaal per maand tot december 2023 en vanaf dan eenmaal per maand, en dit in het kader van *“une psychothérapie des traumatismes complexes”*. Uit dit stuk kan geenszins worden afgeleid dat verzoekster niet in staat kan worden geacht om op volwaardige wijze aan de procedure internationale bescherming deel te nemen. Verzoekster laat bovendien na in concreto aan te tonen waar of op welke wijze haar psychologische toestand het beantwoorden van de vragen tijdens haar persoonlijk onderhoud met het CGVS zouden hebben beïnvloed. Er is dan ook geen indicatie dat het gehoor anders zou zijn verlopen indien zij op een andere manier zou zijn gehoord.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij een gebrek aan precedentwerking.

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoeksters rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling van de zaak

6.1. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

6.2. Met betrekking tot artikel 13 van het EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, stelt de Raad vast dat verzoekster niet aantoont op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekster beperkt zich in zijn betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het middel is derhalve niet ontvankelijk.

6.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

6.4. Na grondige lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk maakt.

De bestreden beslissing bevat volgende pertinente vaststellingen:

(i) Verzoekster verklaart haar land van herkomst te hebben verlaten om zich samen met haar familie in Moskou te vestigen in het kader van het werk van haar vader in de Russische Federatie; Verzoekster heeft haar land van herkomst dus niet verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade;

(ii) Verzoeksters verklaringen omtrent de gedwongen uitwijzing in januari 2020 van haar moeder en broers vanuit de Russische Federatie naar de DR Congo wegens het niet meer in het bezit zijn van een geldig visum zijn ongeloofwaardig op basis van volgende vaststellingen: (a) Verzoekster legt slechts zeer beknopte en weinig gedetailleerde verklaringen af over die periode en over wat er exact gebeurd is terwijl er toch enigszins doorleefde verklaringen kunnen worden verwacht, zeker sinds ze in contact staat met haar moeder; (b) Verzoekster legt geen enkel begin van bewijs neer dat aantoont dat haar familie gedwongen werd uitgewezen en wanneer dit is gebeurd; De voorgelegde foto van het (vervallen) visum van haar moeder sluit niet uit dat ze daarna geen nieuw visum heeft bekomen, noch toont het vervallen visum aan dat haar moeder hierdoor ook gedwongen werd uitgewezen; (c) Uit een foto op de Facebookpagina van haar moeder, geplaatst op 25 mei 2021, blijkt dat verzoekster en haar moeder op 19 mei 2021 een voorstelling bijwoonden in het Kremlin waardoor kan worden aangenomen dat verzoeksters moeder in mei 2021 nog in Moskou was en dat verzoeksters verklaringen omtrent de gedwongen uitwijzing van haar moeder naar de DR Congo in januari 2020 niet kloppen; Verzoeksters verklaring dat de foto werd genomen in 2019 is niet aannemelijk omdat deze verklaring niet overeenstemt met de informatie die haar moeder zelf bij de foto had geplaatst, alsook wijst het mondmasker dat haar moeder draagt op het feit dat de foto werd genomen na het begin van de Covid pandemie;

(iii) Wat betreft verzoeksters mogelijkheid tot terugkeer naar de DR Congo, meer bepaald naar Kinshasa, haar regio van origine, wordt het volgende vastgesteld: (a) Verzoeksters verklaringen omtrent de gedwongen terugkeer van haar moeder naar de DR Congo zijn niet geloofwaardig waardoor de omstandigheden waarin haar moeder is teruggekeerd naar de DR Congo evenmin geloofwaardig zijn; (b)

Het feit dat verzoekster al lang niet meer in de DR Congo heeft gewoond is een motief van louter persoonlijke aard en houdt als dusdanig geen verband met de criteria bepaald in het Vluchtelingenverdrag zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; (c) Er zijn een aantal elementen die haar terugkeer naar Kinshasa zullen faciliteren, meer bepaald verzoekster spreekt de Franse taal, één van de officiële talen van de DR Congo; ze heeft een familiaal netwerk in de DR Congo; haar vader (met wie ze geen contact heeft maar met wie haar moeder wel contact heeft) woont in een huis van zijn familie; haar moeder heeft (side) jobs in Kinshasa; haar broers gaan ondertussen allemaal naar school; haar familie heeft dus na hun terugkeer een bestaan kunnen opbouwen en zal verzoekster bij haar terugkeer hierbij kunnen ondersteunen; uit verzoeksters verklaringen dat ze in de Russische Federatie bijles gaf en in België een cursus vertaler Russisch-Frans heeft afgewerkt, kan enige zelfredzaamheid worden afgeleid; (d) Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar moeder en broers in zeer slechte omstandigheden zouden leven in Kinshasa vermits zij amper iets kan vertellen over hun situatie, terwijl hierover wel duidelijke verklaringen kunnen worden verwacht vermits verzoekster in contact staat met haar moeder;

(iv) Wat betreft de veiligheidssituatie in Kinshasa blijkt uit objectieve landeninformatie dat de huidige situatie in Kinshasa, afgezien van enkele sporadische incidenten, over het algemeen stabiel blijft en er bijgevolg geen sprake is van een situatie van willekeurig geweld in geval van een binnenlands of internationaal conflict; Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan niet worden toegepast op de stad Kinshasa;

(v) De voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

6.5. Wat betreft de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent de gedwongen uitwijzing van haar moeder en broers in januari 2020, beperkt verzoekster zich tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen wat betreft het gebrek aan enig begin van bewijs. Ze herhaalt dat ze ten tijde van de gebeurtenissen te jong was (ongeveer 16 jaar oud) om dergelijke documenten te bewaren of te verkrijgen, dat de feiten dateren van vijf jaar geleden en het door haar vele reizen en de vele verhuizingen van haar moeder in de DR Congo onmogelijk is om een document te verkrijgen omtrent deze gedwongen uitwijzing. Het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen volstaat geenszins om het geheel van motieven waarop de commissaris-generaal terecht heeft besloten dat verzoekster de gedwongen uitwijzing van haar moeder en broers vanuit de Russische Federatie naar de DR Congo in januari 2020 niet aannemelijk maakt, te weerleggen. Naast het gebrek aan enig begin van bewijs, wordt in de bestreden beslissing immers ook op pertinente gronden vastgesteld dat verzoekster slechts zeer beknopte en weinig gedetailleerde verklaringen over die periode en over wat er exact is gebeurd aflegt terwijl er toch enigszins doorleefde verklaringen kunnen worden verwacht, zeker sinds ze in contact staat met haar moeder, en dat uit een foto op de Facebookpagina van haar moeder duidelijk blijkt dat haar moeder in mei 2021 nog in Moskou was.

Wat betreft de foto op de Facebookpagina van verzoeksters moeder stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat de foto op 25 mei 2021 werd geplaatst, dat verzoeksters moeder bij deze foto expliciet vermeldt dat zij op 19 mei 2021 een voorstelling in het Kremlin heeft bijgewoond en dat verzoeksters moeder op de foto een mondk masker draagt waaruit wordt afgeleid dat de foto dateert van een periode na het begin van de covid pandemie. Op basis van deze vaststellingen heeft de commissaris-generaal terecht besloten dat verzoeksters moeder zich in mei 2021 nog in Moskou bevond wat geenszins in overeenstemming kan worden gebracht met verzoeksters verklaring dat haar moeder en broers reeds in januari 2020 gedwongen zouden zijn uitgewezen naar de DR Congo. Verzoekster tracht in het verzoekschrift via kromme redeneringen deze pertinente vaststellingen te weerleggen. Ze beweert dat de foto in 2019 zou zijn genomen maar dat haar moeder die foto pas in 2021 op haar Facebookpagina zou hebben geplaatst. Verzoekster geeft echter geen enkele aannemelijke verklaring – indien de foto daadwerkelijk zou dateren van 2019 – waarom haar moeder deze foto pas op 25 mei 2021 op haar Facebookpagina zou plaatsen, noch waarom haar moeder bij deze foto expliciet zou vermelden dat ze op 19 mei 2021 een voorstelling heeft bijgewoond. Verder beweert verzoekster dat uit het feit dat haar moeder een mondk masker droeg geenszins blijkt dat de foto is genomen na het begin van de covid pandemie (dus na maart 2020). Verzoekster geeft echter opnieuw geen enkele aannemelijke verklaring –

indien de foto daadwerkelijk zou dateren van 2019, dus vóór het ontstaan van de covid pandemie – waarom haar moeder op dat moment een mondkapje zou dragen op een publieke plaats.

Bij gebrek aan dienstig verweer blijven de motieven van de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen dat haar moeder en broers in januari 2020 gedwongen werden uitgewezen vanuit de Russische Federatie naar de DR Congo onverminderd overeind.

6.6. Wat betreft verzoeksters mogelijkheid tot terugkeer naar de DR Congo, meer bepaald naar Kinshasa, haar regio van origine, beperkt verzoekster zich opnieuw tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen. Ze stelt dat haar huwelijk met een Russisch staatsburger haar wettelijke en sociale re-integratie in de Congolese samenleving bemoeilijkt maar laat na dit met concrete en objectieve elementen aannemelijk te maken. Ze herhaalt dat haar moeder en broers bij hun terugkeer naar de DR Congo problemen ondervonden bij het vinden van stabiele huisvesting en bij hun integratie en toegang tot de sociale rechten in dat land. Daarnaast wijst ze nog op het totale gebrek aan steun van haar vader die niet betrokken is bij hun leven of verzorging. Ze herhaalt dat zij, hoewel ze de Congolese nationaliteit heeft, niet lang in de DR Congo heeft gewoond en dat ze meer vertrouwd is met de Russische geschiedenis en de Russische taal. Tot slot verklaart ze dat ze de Franse taal heeft geperfectioneerd toen ze in België aankwam zodat ze als vertaalster Russisch-Frans kon werken. Het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen volstaat geenszins om het geheel van motieven te weerleggen waarop de commissaris-generaal terecht heeft besloten dat er een aantal elementen zijn die haar terugkeer naar Kinshasa zullen faciliteren, meer bepaald: *“U spreekt Frans, wat de officiële taal is van DR Congo (NPO 2 p. 5). Uw moeder spreekt daarnaast ook nog Lingala en Kikongo, twee andere officiële talen van DR Congo (NPO 2 p. 9). U beschikt over een familiaal netwerk bestaande uit uw moeder en uw vader (met wie u geen contact hebt maar wie uw moeder wel zag in Congo). Uw vader woont in het huis van zijn familie in Kinshasa (NPO 2 p. 14). Uw moeder heeft een diploma als leerkracht behaald (NPO 2 p. 15). U verklaarde dat uw moeder ook zelf (side) jobs heeft in Kinshasa (NPO 2 p. 9). Uw vier broers gaan ondertussen allemaal nog naar school, hoewel ze het niet gemakkelijk vinden om Frans te leren (NPO 2 p. 10). Scholing na het basisonderwijs is niet gratis in DR Congo, wat toch ook een indicatie is voor het feit dat uw familie voor zichzelf een bestaan heeft kunnen opbouwen bij terugkeer naar DR Congo, en dat zij u daar ook zouden kunnen bij ondersteunen. Uw moeder betaalt ook de kosten aan de personen met wie uw familie verblijft, waar u hun ook mee ondersteunt vanuit België (NPO 2 p. 14). Uw verklaring dat uw familie daar niet kunnen overleven, wordt dus niet bijgetreden (NPO 2 p. 14). Uzelf hebt in Rusland bijles gegeven en hebt in België een cursus afgewerkt om vertaler Russisch-Frans te zijn, u legde hier ook een attest van neer (NPO 2 p. 10). U legde ook twee attesten neer van de opleiding burgerschap van het Rode Kruis.”*

Bij gebrek aan dienstig verweer blijven de motieven van de bestreden beslissing inzake verzoeksters mogelijkheid tot terugkeer naar de DR Congo onverminderd overeind.

6.7. Verzoekster voert tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, oordeelt dat de voorgelegde documenten bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen.

6.8. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6.9. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengt verzoekster geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in haar land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift naar dezelfde landeninformatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, meer bepaald de COI Focus - République démocratique du Congo - Situation sécuritaire van 25 februari 2025. Ze brengt geen eigen bronnen aan waaruit blijkt dat de beschikbare informatie in

het rechtsplegingsdossier niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar het reisadvies waarbij de Belgische autoriteiten alle reizen naar de DR Congo formeel afraden, wijst de Raad erop dat een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van de DR Congo, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoekster die wel deze nationaliteit heeft. Dergelijke reisadviezen zijn in casu irrelevant daar ze niet slaan op de concrete situatie van de verzoeker om internationale bescherming, doch slechts bedoeld zijn om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van de DR Congo.

6.9. Het verweer van verzoekster is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van de motieven blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat in casu geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

6.10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

6.11. Waar verzoekster duidt op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing van verzoekster ter zake is dan ook niet dienstig.

6.12. Waar verzoekster aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster tweemaal door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

6.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoekster het niet aannemelijk maakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

6.14. Evenmin is het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat in casu niet het geval is.

6.15. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht noch een manifeste appreciatiefout kan worden aangenomen.

6.16. Waar verzoekster ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

6.17. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat in hoofde van verzoeksters echtgenoot (gekend onder rolnummer RvV 336 453), die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, eveneens bij arrest nr. 334 942 van 27 oktober 2025 werd besloten tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend vijftientwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS